

[Albrechtsen]

tisk proklamerede at man ville forsøge at undgå.

Fru Aase Olesen burde ikke gøre sig til talsmand for, at det netop er den form for korridorpolitik, som fremover skal være den rådende. Det synes jeg er yderligere et meget beklageligt resultat af alle de beklageligheder, der i øvrigt er med denne kur.

Det bringer mig videre til et andet punkt, for vi er ikke som SF positive over for tankegangen i dette indgreb over for forbrugslåne. Vi har af denne debat klart lært, at det, der er alternativet, er en regulær rentefradragsreform, som er fuldstændig anderledes i tankegangen end dette makværk. Det kan kun gennemføres efter et valg, hvor SF og Socialdemokratiet og VS får flertal.

Jeg har bemærket, at SF har fremført i den her debat og også i går eftermiddags udtrykket »konstruktiv opposition«. Jeg synes, man skulle forlade det udtryk. Det skaber uklarhed og forvirring, hvor der burde være klarhed i tingene. Der er ingen, der bryder sig om at blive kaldt ukonstruktiv, det er jo godt at være konstruktiv, men alligevel vil jeg sige, at det er et forkert udtryk at føre ind i denne debat om kartoffelkuren.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om proceduren. Jeg tror, vi alle sammen må erkende, at det dér med, at alt skal foregå i folketingssalen, som statsministeren lagde op til ved regeringens tiltræden, selvfølgelig ikke kan lade sig gøre, nøgternt vurderet.

Omvendt mener jeg, at der er sket en ændring både i forhold til tidligere regeringer og i forhold til denne regerings første par år i og med, at man lægger forslagene frem i salen uden at have forhandlet dem på forhånd med sit parlamentariske flertal. Derfor har vi både denne gang og de to foregående gange, hvor vi har haft store indgreb, siddet i Folketingets skatte- og afgiftsudvalg og holdt møder og gennearbejdet forslagene samtidig med, at der er foregået meget lange forhandlinger i Statsministeriet, som i sidste øjeblik har betydet voldsomme ændringer i de lovforslag, så at Folketinget, udvalget, pludselig har stået med et helt andet lovforslag.

Jeg mener, at man har antastet Folketingets værdighed med den procedure. Det synes

jeg vi alle sammen skal være fornuftigt optaget af. Jeg synes, at vi skal love hinanden, at vi prøver at finde procedurer, vi kan være bekendt over for hinanden og over for offentligheden. Jeg havde håbet, at statsministeren havde været her, så han måske kunne give et sådant tilsagn. Jeg tror ikke, vi i Folketinget kan være tjent med, jeg tror ikke, befolkningen kan være tjent med, at man følger den procedure, som har været gældende under disse forhandlinger og under de senest foregåede forhandlinger. Derfor håber jeg, at vi får en anden procedure i fremtiden. Man føler sig lidt til grin i udvalget med den måde, tingene foregår på.

Formanden:

Vi nærmer os afslutningen på de korte bemærkninger i denne runde.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af det, skatteudvalgets formand, hr. Stavvad, udtalte om det, der er sket ikke alene under denne behandling af forslagene – som jeg jo af gode grunde ikke kan have fulgt – men også tidligere, må jeg nu sige, at jeg jo har lidt større erfaring i udvalgsarbejdet, ikke mindst under socialdemokratiske skatteministre. Jeg kan garantere for, at det værste, jeg har oplevet, har været under socialdemokratiske ministre, men derfor kan man da godt håbe, at det bliver forbedret.

Min anden korte bemærkning er til hr. Lykketoft. Hvorfor skal et menneske, spurgte hr. Lykketoft, der har lånt en masse penge og derfor skal betale, jeg tror, der blev sagt 50.000 kr. i afgift, have muligheden for at sætte dem ind og spare dem op i stedet for? Han burde indbetale dem til statskassen. Et sådant spørgsmål kan kun stilles, hvis man netop har den indstilling, hr. Niels Helveg Petersen nævnte før. Pengene befinder sig efter socialdemokratisk opfattelse kun godt ét sted, nemlig i statskassen.

Og hvad er formålet med at kræve disse 50.000 kr. indbetalt enten bundet i en bank eller sparekasse eller i statskassen? Formålet er at begrænse forbruget, og det nås ad begge veje.

Tilbage står efter hr. Lykketofts spørgsmål helt klart, at socialdemokraterne har den op-